

Шлях успіху: від менеджера-економіста до директора

Одне з найкращих виробничих підприємств Рівного та області – Рівненська фабрика нетканих матеріалів – знову на слуху. Минулої п'ятниці з нагоди Дня підприємця Почесну грамоту Рівнеради за значний внесок у розбудову і розвиток соціально-економічної сфери міста отримав генеральний директор «нетканки» Василь МОСІЙЧУК.

– Василю Валентиновичу, скажіть відверто, чи очікували ви на цю відзнаку?

– Якщо оцінювати роботу підприємства в цілому, то так. А якщо говорити про мене особисто, то це була приємна несподіванка. Вважаю, що це заслуга не особисто моя, а всього нашого дружного трудового колективу, який налічує майже 400 працівників.

– А чому, як ви вважаєте, саме ваше підприємство потрапило у список лауреатів?

– Напевно, не тільки тому, що воно – одне з найбільших у місті за кількістю робочих місць, є одним з лідерів за показниками обсягів виробництва та сплати податків до бюджету. Всім відомо, якими складними були через карантинні обмеження два останні роки для вітчизняної економіки. Сотні підприємств області змушені були зупиняти виробництво – хто на тривалий час, хто на короткий. Ми ж не тільки не зупинилися, а навпаки – наростили виробництво. Зокрема, кінець минулого року і перша половина нинішнього, мабуть, були для нас найуспішнішим періодом за останні десять років.

– Ви досить молодий директор. Не складно керувати великим колективом?

– Я на фабриці працюю з часу закінчення вузу, з 2010 року. Маю, як мовиться, один запис у трудовій книжці. Тож буду не проти, якщо він один і залишиться. Пройшов шлях від менеджера-економіста, начальника планово-економічного відділу до директора. Працюю з цими людь-

ми понад 10 років. Наш колектив за цей час практично не змінився, у нас мінімальна плинність кадрів. Тому не важко. Тим більше, що мені допомагає наш ідейний натхненник, заступник голови Наглядової ради Рівненської фабрики нетканих матеріалів Богдан Гап'як. З ним раджуся завжди. Єдине, що я відчув, ставши директором, це велика відповідальність. За людей, за фабрику. Розумієте, наше підприємство з 50-річною історією. Не побоююся цього слова, воно – гордість Рівного. Тому ми не тільки стараємося розвивати виробництво, а й працювати над тим, аби наша друга домівка виглядала гідно. За останні три роки ми облаштували затишний сквер біля «нетканки», реставрували фонтан, відремонтували фасад, встановили енергозберігаючі пластикові вікна, трічі організували для мешканців мікрорайону Північний та всіх рівнян свято вулиці Фабричної «Мануфактура». У планах тепер – ремонт центрального входу, прохідної та фойє. А згодом і у виробничих приміщеннях. Людям на фабриці має працюватися комфортно.

– Ви згадали про Богдана Гап'яка. У ЗМІ саме його постійно представляють як керівника фабрики.

– Багато в чому це так і є. «Нет-

канка» безпосередньо залежить від компанії «Пульсар», яка є замовником виробництва та продавцем нашої продукції. Цією компанією фактично і керує Богдан Володимирович. Він здійснює загальне управління, займається питаннями планування, контролю, збуту продукції. У мої ж компетенції – організація та здійснення усього виробничого процесу на фабриці. Але, повірте, це дуже багато роботи. Дуже велика відповідальність управляти колективом з кількох сотень працівників, це вкрай непросто.

– Кожна людина має певну ціль в житті. Яка ваша мета?

– Вона дуже проста. Не зважаючи на те, хто ти є, де ти є, з ким працюєш чи відпочиваєш – за будь-яких обставин залишатися людиною. Людині дана свідомість, можливість відрізнити добро від зла. Тож вона не має бути егоїстичною істотою, а завжди думати і дбати про ближніх. Такі цінності намагаюся підтримувати й у своїй родині. Я взагалі переконаний, що все починається з сім'ї. Які цінності ти виховуєш у своїх дітях (ми з дружиною виховуємо дочку), такими людьми вони і будуть. Тому, практично весь свій вільний час проводжу з родиною і дуже її люблю.

Розмову вів Олександр СУБОТ